

DR. DIANE E. LEVIN

DR. JEAN KILBOURNE

Prea sexy, prea devreme

Cum să vă protejați copiii
de emanciparea sexuală precoce

CUPRINS

Mulțumiri	7
Introducere. Vremuri în schimbare, nevoi în schimbare, comportamente în schimbare	13
Capitolul 1	
Niciodată nu e prea devreme pentru a fi sexy	31
Capitolul 2	
De la Barbie la Bratz și dincolo de ele	51
Capitolul 3	
Dereglarea dezvoltării sexuale	81
Capitolul 4	
Prețul pe care îl au de plătit părinții, familia și școala	108
Capitolul 5	
Cum să-i ajutăm pe copii să se ferească de capcane	134
Capitolul 6	
Cum s-o scoatem la capăt împreună	170

Capitolul 7	
Copilul expus sexualizării devine adolescent	198
Capitolul 8	
Cum să-i ajutăm pe adolescenți să se ferească de capcane	237
Capitolul 9	
Cum să creați un nou mediu cultural	257
Resurse	275
Note	283

CAPITOLUL 1

Niciodată nu e prea devreme pentru a fi sexy

Conviețuirea cu copiii în lumea sexualizată din zilele noastre

NICIODATĂ N-A FOST UȘOR să fii părinte. Însă în prezent a devenit și mai dificil. În urma unui studiu realizat de organizația Public Agenda în 2002¹, s-a constatat că 76 la sută dintre părinți sunt de părere că este mult mai greu să crești copii în prezent decât era în perioada copilăriei lor, iar 47 la sută dintre cei chestionați au afirmat că cea mai mare provocare din punctul lor de vedere este aceea de a încerca să-și protejeze copiii de influențele negative ale societății, încadrând aici inclusiv imagini perturbatoare și care au un efect derutant, violența și mesajele promovate de mass-media inadecvate cu vârsta copiilor.

Care ar fi fost răspunsurile dumneavoastră dacă ați fi participat la un astfel de studiu? Vă este, și dumneavoastră, greu să vă protejați copiii de influențele negative? Vă este greu să stabiliți și să impuneți limite materialului media la care sunt expuși copiii dumneavoastră — să determinați cât, când și ce să fie văzut? Ca părinți, vi se spune deseori că e rolul dumneavoastră „să spuneți nu“ accesului la

conținutul inadecvat al unor mesaje și că astfel s-ar putea rezolva problema. Dar problema nu poate fi rezolvată doar spunând nu, mai ales că nu veți avea cum să spuneți mereu nu la orice!

În schimb, suntem nevoiți să gestionăm influența culturii populare asupra vieții copiilor noștri, adesea în cele mai neașteptate momente și în cele mai neașteptate moduri, fie că asta ne convine sau nu. Cartea de față este menită să vă ajute exact în acest scop. Și, pentru a putea să facă asta, primul pas necesar este de a examina și de a recunoaște când și cum îi influențează recenta sexualizare a copilăriei pe copiii de vârste fragede.

Câteva cărți apărute de curând, cercetări și articole de presă² și-au exprimat îngrijorarea față de atitudinea și comportamentul sexual ale multor adolescenți și în tot mai mare măsură ale copiilor (de la opt la doisprezece ani). Relațiile prezente în acele materiale fac adesea să pară că respectivul comportament ar apărea din senin la vârsta la care copiii intră la liceu (ori în clasa a cincea). Rareori se vorbește despre ceea ce se întâmplă în primii ani ai copilăriei, ani care pun bazele a ceea ce se va întâmpla mai târziu.

Există foarte multe lucruri în viețile copiilor legate de sexualitate și sex-appeal, lucruri pe care este important ca adulții ce-i au în grijă pe copii să le poată identifica. Poveștile ce vor urma, spuse de părinți și profesori, arată cum nu se poate mai clar că, dacă vrem să înțelegem și să reușim să gestionăm fenomenul sexualizării copilăriei, este necesar ca eforturile noastre să vizeze în primul rând copilăria timpurie.

Plângând în cadă

Jennifer ne-a povestit că, într-o seară, nu cu multă vreme în urmă, fiica ei de șapte ani, Hannah, a început să plângă în cadă. Alarmată, Jennifer a întrebat-o ce s-a întâmplat. Hannah a răspuns: „Sunt grasă! Sunt grasă! Vreau să fiu la fel de drăguță ca Isabelle — sexy ca ea! Atunci Judd m-ar plăcea și pe mine!“ Jennifer o cunoștea pe Isabelle, o fetiță foarte slăbuță și foarte populară din clasa lui Hannah, și care purta haine la modă, nepotrivite vârstei de șapte ani, după părerea ei. Jennifer a pus mâna pe umărul fiicei ei și i-a spus că îi place corpul ei — un corp ideal pentru o fetiță de șapte ani, care în niciun caz nu avea nevoie să slăbească. Însă fiica ei a continuat să plângă și să spună că are de gând să țină regim. Jennifer nu prea știa cum să reacționeze. În opinia ei, Hannah avea un corp perfect normal. Nu i se părea normal ca o fetiță de șapte ani să se gândească la vreun regim alimentar, cu atât mai puțin să-și dorească s-o placă băieții pentru că este *drăguță* și *sexy*. Normal sau anormal, Jennifer vedea clar că Hannah era cu adevărat afectată și suferea, așa că își dorea să o ajute.

Pe măsură ce se străduia să înțeleagă izbucnirea fetei, Jennifer era tentată să dea vina pe prietenii acesteia, care deveneau tot mai importanți în viața ei și își exercitau tot mai mult influența. De curând, Hannah se întorsese de la joacă povestind că făcuseră o prezentare de modă cu păpușile Bratz ale prietenei ei. Jennifer era îngrijorată că Hannah și prietenele ei se jucau adesea de-a întâlnirile, sau căsătoria cu păpușile Barbie, însă a fost îngrozită că prin alte case se jucau cu păpuși Bratz — îi displăceau numele lor, corpurile lor anorexice, sexualitatea afișată vizibil, vestimentația specifică femeilor ușoare și importanța

pe care o acordau shopping-ului și aspectului fizic ca fiind principala miză a jocului. Când nu s-a arătat dornică să-i ofere fetiței ei astfel de păpuși, Hannah i-a spus că toate celelalte fetițe aveau păpuși Bratz și că îi place foarte mult să se joace cu ele acasă la prietenele ei. Fetelor le plăcea să-și îmbrace și să-și aranjeze păpușile și să le trimită la shopping sau la întâlniri. Deși Jennifer nu a cedat, nu era, totuși, sigură cum va proceda de ziua lui Hannah, ce urma să fie luna viitoare. Era sigură că unele fetițe îi vor face cadou acele păpuși. Chiar dacă Jennifer i le-ar lua, era sigură că Hannah ar continua să se joace cu păpuși Bratz acasă la prietenele ei. Mai nou, Hannah începuse s-o sâcăie cu logarea pe site-ul Bratz, o comunitate virtuală unde copiii se pot juca ori cumpăra diverse lucruri pentru păpușile lor pe internet, alături de alți copii posesori de păpuși Bratz.

În sinea ei, Jennifer realiza că aspectul care o îngrijora cel mai mult era legat de consecințele pe care le va avea tot acest interes acordat aspectului fizic, popularității și sex-appeal-ului. Dacă Hannah, la vârsta de șapte ani, era deja nemulțumită de corpul ei, întrebarea era cum se va simți la treisprezece ani. Jennifer auzise de cazuri de comportamente sexuale precoce printre copii și adolescenți, și era conștientă de rata crescută a problemelor de alimentație, chiar și în rândul fetițelor. Erau, oare, lacrimile lui Hannah și nemulțumirea față de corpul ei primele semne ale unei astfel de probleme? Care era legătura dintre nemulțumirea față de propriul trup și sexualitate? Și, în plus, ce înțelegea ea prin „sexy“? Știind cât de mare era miza, Jennifer era aproape disperată să găsească o modalitate potrivită de a reacționa. Dar era supărată pe ea însăși

fiindcă se simțea nesigură, chiar speriată, încercând să-și dea seama ce ar fi trebuit să facă sau să spună.

Luptătoarele profesioniste de wrestling

Nora, o educatoare de grădiniță cu foarte multă experiență în domeniu, ne-a povestit despre un incident cu un copil, care a lăsat-o fără cuvinte. În jurnalul său zilnic de la grădiniță, James, în vârstă de cinci ani, a făcut un desen cu ceea ce Norei i s-a părut a fi o femeie cu părul lung, buze de un roșu aprins și două cercuri mari pe piept, ce păreau a fi sâni. Alături, apărea de mai multe ori litera W. Nora l-a întrebat pe băiețel ce reprezintă desenul. Însă a fost luată prin surprindere când James i-a explicat că desenase o „luptătoare profesionistă de wrestling, cu țâțe mari“.

„La început am crezut că încerca s-o facă pe grozavul, crezându-se șmecher, dar m-am abținut să reacționez prea dur“, ne-a povestit Nora. „Am inspirat adânc, încercând să mă gândesc la ce ar trebui să-i răspund. M-am hotărât să încep cu o întrebare.“ (Acesta este aproape întotdeauna un început inspirat atunci când nu suntem siguri cum să răspundem). Așa că Nora l-a întrebat pe James ce știa despre „luptătoarele de wrestling“. Cum era de așteptat, băiețelul a făcut ochii mari și i-a zis „Am văzut-o la TV azi-noapte, când m-am uitat cu fratele meu (mai mare), Brett. El trebuia să stea și să aibă grijă de mine! Dar m-a lăsat să stau până târziu și să mă uit cu el la TV! E secret!“ Nora s-a bucurat că l-a întrebat mai întâi ce știa despre luptătoarele de wrestling, fiindcă răspunsul lui a ajutat-o să înceapă să gestioneze situația în care se afla James.

„Dacă vreți ca lumea în care trăim să fie mai sigură atât pentru băieți, cât și pentru fete, și vreți să faceți ceva în acest sens, trebuie să citiți această carte. Diane Levin și Jean Kilbourne înțeleg cu adevărat situația cu care ne confruntăm și ne prezintă o modalitate de a transforma lumea pentru copiii noștri – îndemnându-ne totodată să ne considerăm îndreptățiți și capabili să facem acest lucru.“

Rosalind Wiseman, autoarea cărții *Queen Bees and Wannabees*

„Fiecare părinte ar trebui să citească această carte, menită să ne deschidă ochii. Autoarele lansează un îndemn de a ne regrupa forțele pentru a ne împotrivi sexualizării comerciale a copiilor noștri. V-o recomand din tot sufletul.“

Dr. Alvin F. Poussaint, profesor de psihiatrie,
Harvard Medical School

FAMILIA LA CURTEA VECHĂ

CURTEA VECHE

Pentru a comanda online sau pentru lista completă a titlurilor publicate la Curtea Veche, vizitează www.curteaveche.ro

incepi să afli

ISBN 978-606-588-576-9

9 786065 885769